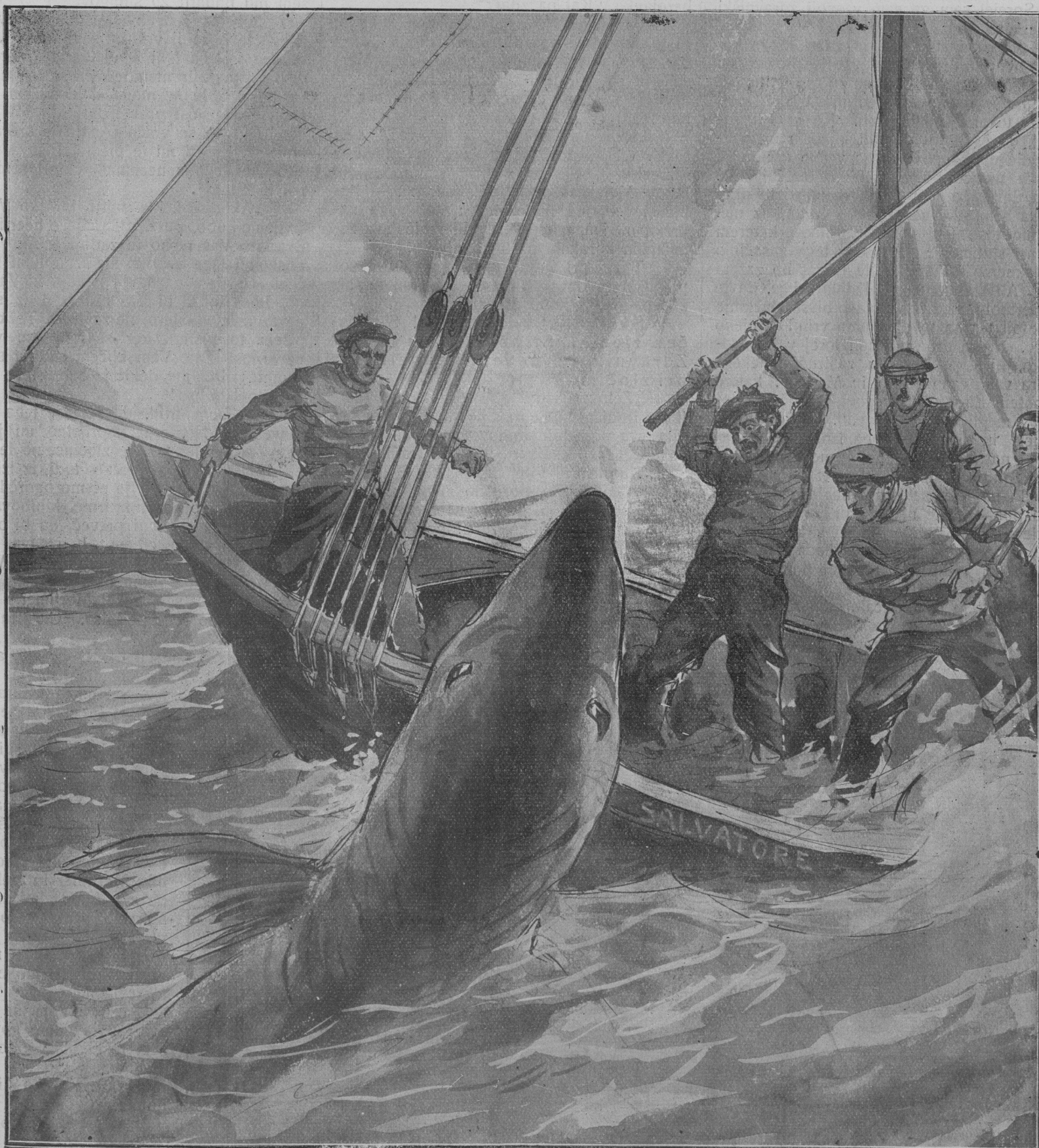

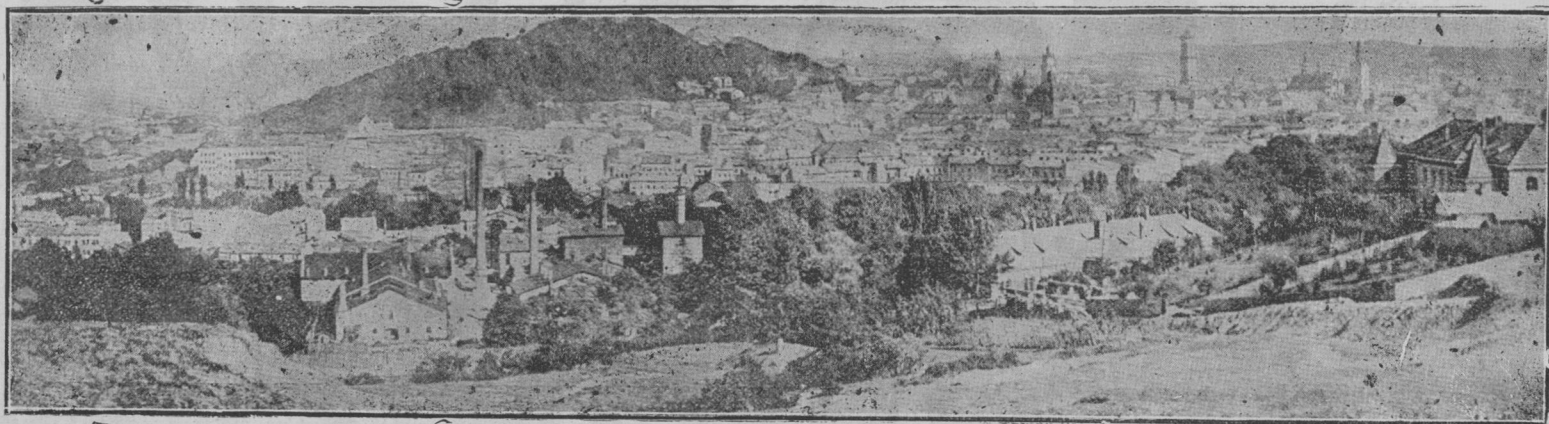
Štev. 26.

V LJUBLJANI, v sredo 14. julija 1915.

Leto II.

Tudi posledica vojne: Letos se je pojavilo nenavadno mnogo morskih volkov, in je kopanje v prostem morju zelo nevarno. Napadel je celo reko ribiško ladjo in so se ga ribiči komaj ubranili.

Pogled na Lvov (Lemberg), glavno mesto Galicije.

W. G. Appleton:

25. nadaljevanje

Žrtev zarote.

Roman.

Po obedu se je oglasil nadzornik Beale. Sprejel sem ga sam v svoji zdravniški sprejemnici.

„Gospod doktor,“ je začel, „pravkar sem govornil z dekletom: vse je priznala, a le do gotove točke. Zdi se mi, da je ljubica Bertholdijeva ter ima pred njim in pred njegovimi tovariši silen strah. Ko sem ji povedal, da je Bertholdi pod ključem in da je zdaj njegovih lopovščin za večno konec, je bila te novice bolj vesela kakor žalostna. Toda dekle se boji še marsikoga, in prav iztežka sem vsaj nekaj stvari izvabil iz nje. Biti mora še neki glavni zarotnik, o katerem niti ne slutimo. Šele kadar tega zasačimo in vtaknemo v luknjo, šele takrat bo zarota ubita. Ali razumete? — Izdala mi je, da je bil Bertholdi tisti, ki je vašo bivšo služkinjo podkupil ter na to njo samo vrnil na njeno mesto. Nekaj dni ste imeli torej v hiši volhunko, ki je po naročilu zastupila nekega večera vas, vašo sestro in Marcelo, katero so potem Eissen in njegovi pomočniki ponoči v megli izlahka odvedli. Taka je torej resnica, in dekle bo treba izpustiti, da nas spelje na nov sled. Zdaj moram hitro v mesto; jutri zveste bržčas zopet kaj novega.“

In poslovil se je ter naglo odšel. Njegovo poročilo me nikakor ni pomirilo, nego mi le vzbudilo novo bojazen, da zarotniških naklepov še ni konec. Toda storiti nisem mogel nič drugega kakor paziti in čakati, kaj še pride.

Nestrpnost sem pričakoval odgovora na svojo brzojavko. Končno, ob petih je dospel iz San Franciska odgovor. A kako sem bil razočaran, ko sem čital brzojavko:

„Vsa navodila so v pismu.“

Zdaj sem bil tam, kjer sem ostal! A takoj sem dejal Mortimerju: „Pojdi! Na kolodvor greva čitat večerne liste!“

Ko sva bila sama, sem mu pokazal brzojavko. „Kaj pa zdaj?“

„Hm, hm,“ je dejal zamišljen. „Tu ni za sedaj nobenega drugega izhoda: stori kar smo sklenili sinoči: poroči se z Marcelo in zaupaj sreči slučaja. Končno se zaveda že razjasni, če ne preje, pa malo kasneje!“

„Reš, odlašati ne morem več,“ sem rekel. „Še nocoj se pogovorim vnovič z Marcelo. Če je pri volji, se more zgoditi takoj. Moje zaščite ji je zelo treba, — ljubim jo — ona ljubi mene: nobenega zadržka ni. Dà, tako bodi!“ In molče sva zamišljena korakala proti kolodvoru.

Takoj pri vhodu je bilo stojalo časopisov in že na prvi strani sem čital nadpis z debelimi, velikimi črkami:

Skrivnost v Highgate! Senzacija! Zločin! Strašno razburjenje! Zdravnik in odvetnik udeležena pri zločinu!

„Zelo prijazno!“ se je zasmel Mortimer ironično. „Čeprav ne slavna, vsaj slovita sva postala! Radoveden sem, kaj vse so načrtovali časnikarji v temle članku.“

Kupila sva torej časopis ter čitala tako smešno pretirano poročilo o najinem ponočnem doživljanju, da sva se krohotala. Če bi se bila s puškami in topovi udeležila uspešnega lova na zmaje, bi ne bili mogli časnikarji napisati čudovitejših grozot, kakor tu. Šele na koncu članka sva zvedela vir tega članka, kajti tu sva čitala:

„Popisane posameznosti nam je poročal inteligenčen deček, ki se piše Watson in ki je bil pri zločinu prisoten. Več bomo

o tem slučaju prinesli jutri.“

„Torej Billy Watson je zagrešil tole skrupulacijo!“ je dejal Mortimer. „Fant je že danes izboren trgovec, ki zna novice dobro prodajati. Že ponoči je dobro zaslužil. Jaz sem mu podaril 20 šilingov.“

„In jaz sem mu posodil revolver, ki mi ga je pozabil vrniti,“ sem dejal. „A nič ne de. Pošten fant je vendarle. Marceli je rešil življenje in meni je rečel srečo ljubezni! Če mi bo le še mogoče, dokazem dečku svojo hvaležnost prav izdatno.“

Ko sva se vračala, naju je srečal pismonoša. Izročil mi je pismo. Pisava na naslovu mi je bila neznana. Odprl sem zavitek in čital:

„Ako si želite miru in ako Vam je življenje ljubo, pustite Garcijevo hčer iz hiše! Svarimo Vas resno in zadnjič! Ako nečete poslušati tega svarila, ste izgubljeni in uničeni. To Vam naznanja nekdo, ki Vam dobro hoče in ki bi Vas rad rešil iz strašne nevarnosti, v katero ste zagazili. Težko Vam pišem to pismo, ker se podajam v silno nevarnost. Zato Vam kličem iz dna srca še zadnjič: Pošljite dekletu iz svoje hiše in vse bo zopet dobro!“

Ne bom trdil, da sem se tega pisma razveselil. Ne, prav neprijetno mi je bilo. Kdor pozna londonske zločince ne le iz Dickensovih romanov nego tudi iz izkušnje, mi bo verjel, da me je pismo ogorčilo. Toda bojazljivost nisem in trme, kljubovalnosti, vztrajnosti je v meni preveč, da bi odnehal tik pred svojim ciljem. In iznova sem si dejal: „Pa nalašč ne! Ne in ne! Z Marcelo se poročim in — konec!“

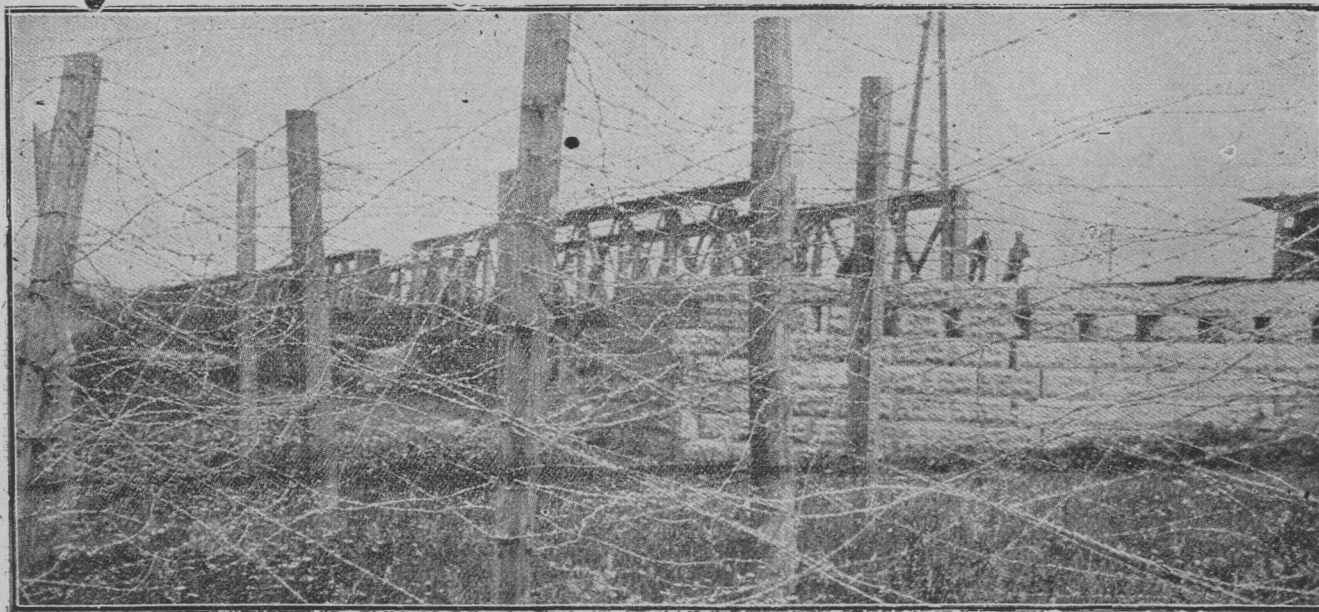
„Čitaj!“ sem rekel Mortimerju in mu izročil pismo brez podpisa. „Čitaj in potem raztrgaj!“

Mortimer je čital. „Dobro je, a raztrgala tegale pisma ne bova,“ je dejal na to. „Spravim ga zate.“ In vtaknil je pismo v žep. „Ples se kmalu ponovi, tako se mi zdi. Toda dam ne vznemirjajva zdaj — baš za božič! Dobro je, da ništa videli pisma!“

Šla sva v hišo. Ne vem, kako se je zgodilo — toda menda sta tako ukrenila Mortimer in Helena — da sva bila takoj na to z Marcelo sama v sobi. To priliklo sem seveda izrabil, iztegnil roke in v naslednjem hipu že mi je ležala Marcela na prsih.

„Srce moje, še nič nisva mogla danes govoriti!“ sem rekel in si jo pritiskal v objemu. Ona pa me je prišla za roko in mi jo poljubila.

(Dalje prihodnjič.)

Ruske žične in betonske utrdbe pred železniškim mostom proge Stryj-Lviv v vzhodni Galiciji.

Beli hudič.

(Odlomek iz italijanske zgodovine.)

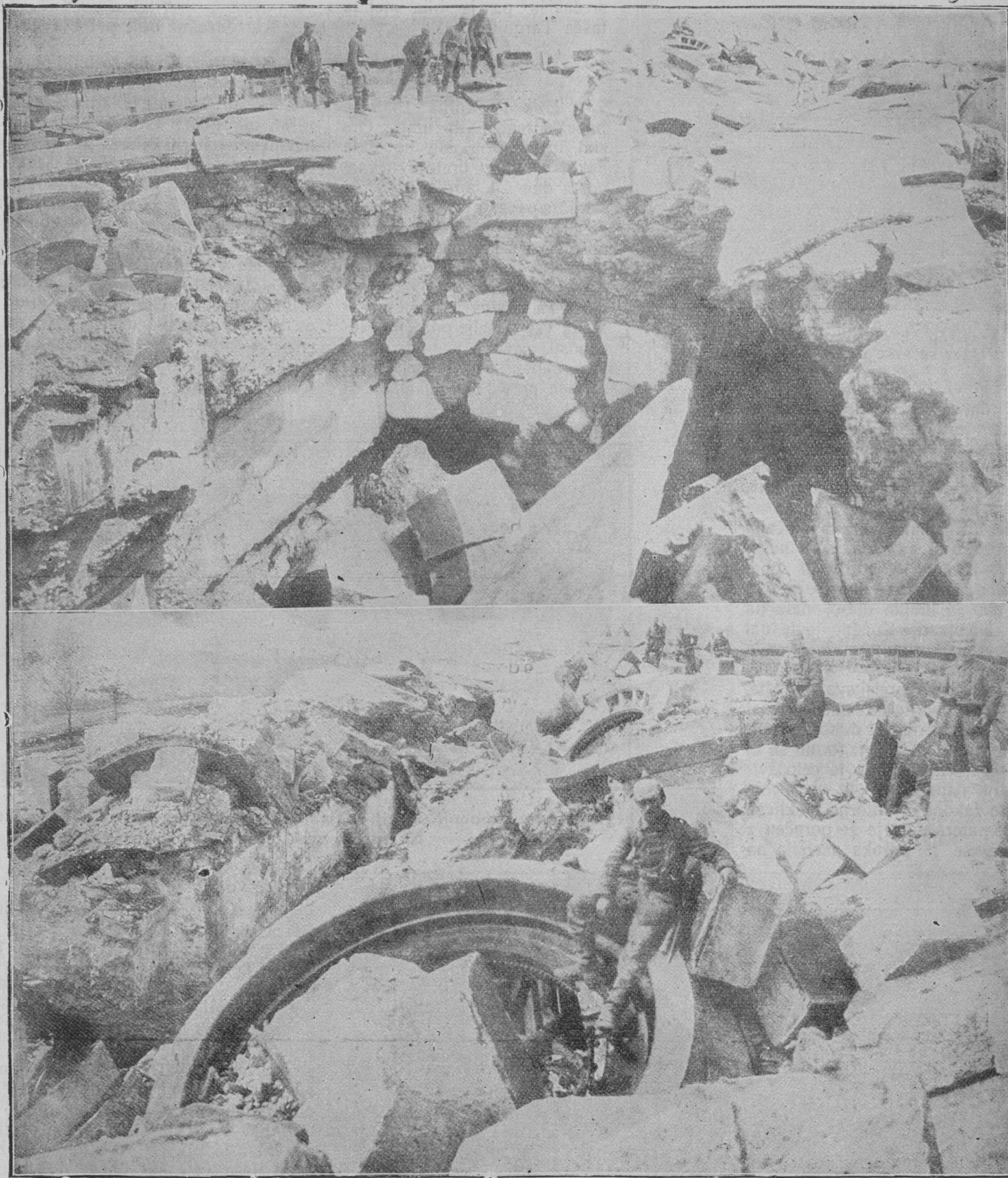
(Dalje.)

In vendar je zmagal Francesco Mignucci-Peretti, kardinalov nečak, mlad in blag mladenič. Podpiral ga je Vittorijin oče, ki je pač kot poštenjak zaničeval vojvodo razbojnika in morilca, ter se je bal, da mu

nala skoraj na rob denarnega propada. Taščo Kamilo in svakinjo Marijo je sovražila ter baje končno Marijo celo zastrepila. Skrivaj pa se je shajala z vojvodo Orsiniem in postala z vednostjo svoje matere njegova priležnica.

Vittorijin brat Marcello je bil vojvodov prijatelj in somišljenik. Bil je član vojvodove brigantske tolpe ter je moral zaradi raznih zločinov bežati iz Rima. Živel je po

voda za usodni udarec po Francescu. Dne 15. aprila 1581 ponoči je Marcello poslal Francescu pismo, naj pride takoj na neki prostor v Rimu, ker gre za silno važno stvar. Dasi sta mati Camilla in sestra Maria s solzami rotili Francesca, naj ne hodi ponoči na ulico, kjer preže tisočere smrtno nevarnosti, se je Francesco vendarle odzval svakovemu klicu. Vzel je s seboj slugo, ki mu je svetil s plamenico po ulicah. Stopaj

Prvi sliki iz novoosvobojenega Przemysla: Ruske oklopne utrdbe, razbite in uničene po avstrijskih in nemških havbica.

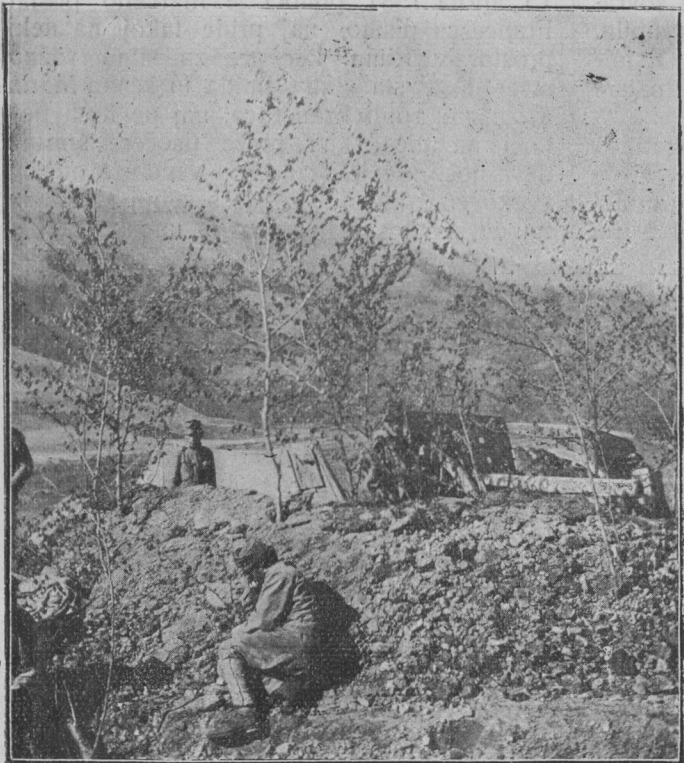
vojvoda hčerko odvede siloma in onečasti. Vzlic silnemu odporu matere Tarqainije je oče, don Claudio, pregovoril hčer, in poroka Vittorijina s Francescom se je izvršila. Mladi zakonski par je stanoval v kardinalovi hiši. Kmalu je začela Vittoria kazati svoj značaj; bila je silno zapravljiva in ko ketna ter je spravila moža in strica kardi-

vojvodovih gradovih in na ropih, obenem pa je bil posredovalec grešnih sestankov svoje sestre Vittorije z vojvodo. Znal je celo Francesca, svojega svaka, tako premotiti in očarati, da mu je Francesco povsem zapal, ga z denarjem podpiral in ga skrival pri sebi, kadar se je prithotapil v Rim.

Tega lopova zvodnika je porabil voj-

jočega na določeni prostor na Kvirinalu pa so mahoma podrle tri kroglice. Sluga je pobegnil, morilci so ranjenca še zabodli z bodali in Francesco je obležal v svoji krvi mrtev.

* * *

Naš top v skrovišču ob reki Bug v vzhodni Galiciji, kjer se vrše boji z Rusi.

Že nekaj dni po slovesnem Francescove pogrebu je Vittoria pobegnila iz moževe hiše in se zatekla v neko vojvodovo palačo. In spremljala jo je lastna mati. Papež je prepovedal s posebnim „monitorijem“, da se Vittoria z morilcem svojega moža ne sme poročiti ter da se mora vrniti k očetu. Vittoria je papeža ubogala, a le za nekaj dni, nato se je vrnila k vojvodi. In zopet je dobila ukaz, da mora živeti pri očetu in zopet je ubogala za kratko dobo, nato pa je iznova ušla k vojvodi. Končno jo je dal papež zapreti v samostan sv. Cecilije in nato na grad San Angelo.

Med tem je sodna preiskava dognala, da je Francescove morilce resnično najel vojvoda Orsini dogovorno z dono Tarquinijo, Vittorijino materjo. Toda zgodilo se ni nikomur nič zlega, da, vojvoda je celo zvičajno pregovoril papeža, da je vse svoje prepovedi glede zakona z Vittorijo preklical. Povedal mu je namreč, da je že poročen z Vittorijo ter da se je poroka izvršila na

skriva, še predno je izšla tista prepoved. Papež je Vittorijo izpustil z gradu San Angelo, in vojvoda Orsini je svojo tajno poroko z Vittorijo javno ponovil z veliko svečanostjo v dvorni kapeli l. 1583. Vzlic škandalu sta živela Orsini in Vittoria poslej javno v Rimu in ker sta bila brez vesti in brez sramu, sta živela navidezno prav srečno. Naj-srečnejša pa je bila menda tašča Tarquinija.

* * *

Dne 10. aprila 1585 je papež Gregor XIII. umrl. Orsini in Vittoria sta se dala kakor v slutnji preteče nevarnosti dne 24. aprila 1585 še tretjič slovesno poročiti, a jedva uro nato je bil izvoljen in proglašen za papeža kardinal Montalto, ki se je zval papež Sikst V.

Ta novica je mahoma uničila vse veselje poročne svečanosti. Znano je bilo, da je novi papež sila energičen, pošten in pravicoljuben mož. —

Orsini je hitel že par dni nato poklonit se Sikstu V., a izprevidel je, da je izgubljen. Papež mu je zagrozil, da bo vsakogar, ki skriva, podpira in izkorišča roparstvo, z železno roko kaznoval. Tudi Vittoria je izkušala doseči odpuščanje pri tašči Camilli, a starka jo je zavrnila, ker pač smrti hčere Marije in sina Francesca odpustiti ni mogla. (Konec prihodnjič.)

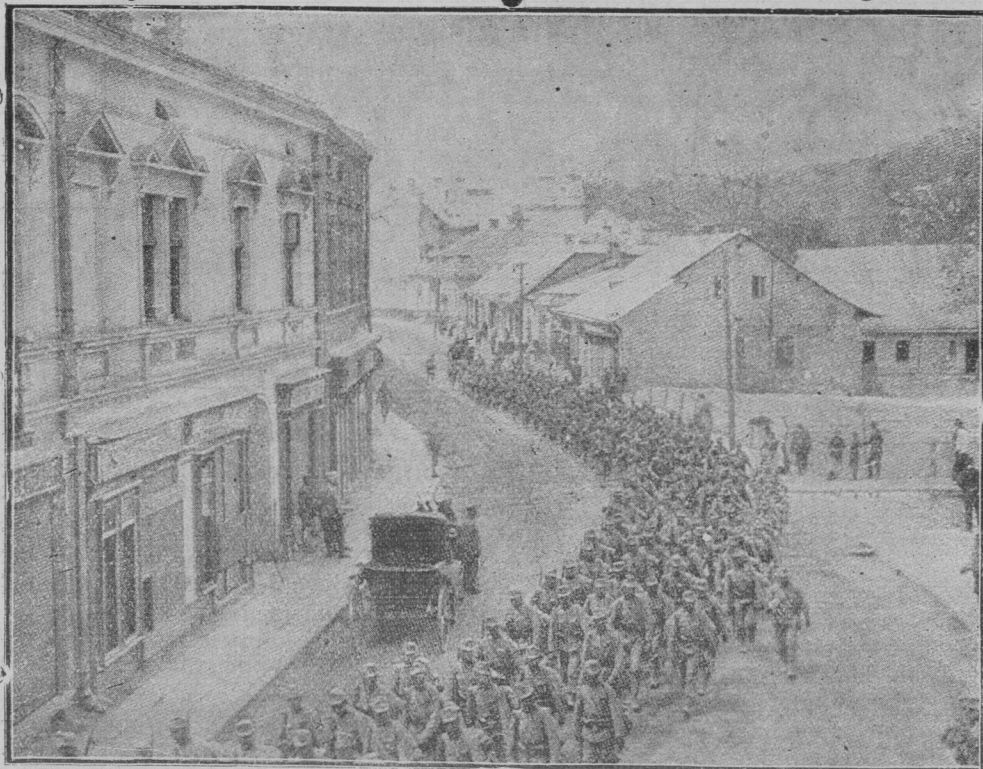
Slike z italijanskega bojišča.

Strašni boji pri Plaveh.

Posebno strašni so bili boji pri Plaveh. Tam so poslali Italijani svoje Pijemonteze v boj: štiri brigade mladih čet ter koncentrirali okrog 250 topov, med njimi mnogo havbičnih baterij kalibra 21 in 24. Na naši strani so stali Dalmatinci, Čehi, Romuni, Poljaki, Madžari in en bataljon dunajskega polka. Prostor, na katerem so se vršili najbolj krvavi spopadi, meri komaj 1 km². Sovražnik in prijatelj obsipata Plavski grič s svojimi granatami: že cele tedne se borita zanj. Za Italijane pomenja osvojitve tega hribčka prehod čez Sočo in prvo stopinjo na potu v kranjsko deželo. Za nas, ki imamo v ozadju pripravljene še mnogo silnejše pozicije, je držanje tega griča le zadeva vojaškega ponosa.

Po begu Rusov v vzhodni Galiciji: Osvojene utrjene ruske pozicije blizu Stryja. Na bojišču ruski mrtveci.

Slovenski fantje korakajo v osvobojeni Przemysl. Marš skozi predmestje.

Med razoranimi skalami se vijuga mestoma okrog 20 m globoka pa le 2 metra široka Soča od Tolmina do Plav. Ko smo jih pri Tolminu odbili, so se obrnili Italijani na Plave. Dne 5. junija je pričel artiljerijski boj. — Tretja laška divizija je prekoračila 8. junija Sočo in pričela plezati na plavsko stran. Naše čete so jih vrgle po pobočju nazaj. Ob zori 11. junija so Italijani obnovili poskus osvojiti višino pri Plaveh. Neki naš bataljon jim je pokazal, kod se gre nazaj. V noči 13. t. m. sta se plazili zopet 2 italijanski brigadi po strmini navzgor.

Naše čete so imele do belega dne posla dovolj, da so očistile gozd, ki se razprostira proti Soči. Ko so Italijani uvideli, da tako ne gre naprej, so pričeli zopet z bombardiranjem, ki je bilo strašno. 200 italijanskih topov je bruhalo s pozicij na Kolvratu koncentričen ogenj na ubog griček, tisoči in tisoči granat so se sipali kakor iz strojnih pušk: železo in kamenje trdega Krasa je ubilo marsikaterega vrlega junaka. V tem rjovečem, strašnem peklu so izdržali naši bataljoni. Bombardement je trajal 15. junija od 4. zjutraj do 9. zvečer. Dalmatinci so čakali na sovražne rojne črte za skalami. Trikrat so jurišali Pijemontezi, trikrat so popadali. Prihodnji dan je bil v nekakem

tihem sporazumu dan počitka. Šele ko so pripeljali Italijani na cesto neko svojo baterijo, se je zbudil naš 30,5 cm Škodov možnar in je s par udarci razbil italijanske topove. Toda najhujša ura je šele prihajala. Dne 17. junija so zbrali Italijani na desnem bregu 3 cele brigade, eno pa so postavili v rezervo. Neposredno pred tem je prispel laški kralj Viktor Emanuel ter je svoje Pijemonteze bodril k najsikrajnejšemu naporu. In res so se hrabro podali na pot po strmini. Črta za črto se je pomikala naprej in branitelji so se morali umakniti s kote 383 na višjo višino pri Paljevu. Tam jih je sprejela naša rezerva: skupaj z njo so navalili naši junaki zopet na izgubljeno višino. Na ozkem prostoru so se spoprijeli z italijansko premočjo. Puške in topovi so utihnili, slišati je le pokanje oficirskih revolverjev. Vojaki pa se koljejo z bajonetom in bijejo s kopiti. Mnogi so odvrgli puške in se zagnali mož v moža, prijeli z golimi pestmi, z zobmi. Avstrijski vojaki so vrgli sovražnika s hriba. Italijanska artiljerija se je zopet poskrila.

Naše čete so potem odbile vse nadaljne italijanske poskuse. Zadnji juriš so

presegljo vse dosedanje. — Tu se Italijani sedaj zadovoljujejo z artiljerijo in posameznimi sunki manjših oddelkov. Alpini so se vkopali v skale, mi pa ležimo v starih, že prej pripravljenih postojankah in imamo še vedno važne vrhunce te gorske grmade v rokah. Tukajšnji boji imajo značaj alpske vojne. Med Sočo in Bohinjem stoječa krnska grmada ima svoje najvišje vrhunce proti jugu in severu. Mrzli vrh 1360, Krn 2245, Vrata 2014 in Lipnik 1867 m. Soča teče samo 175 m nad morjem in tako je višinska razlika do Krna preko 2000 m. Srednja višina planote je 1500 m; proti severu in vzhodu je manj strma, toda skalovita, gola, skoro brez gozdov, malo obljudena in brez potov. Če se pomisli, koliko potrebuje

Poškodovana katedrala v novoosvojenem Radymnu v Galiciji po odhodu Rusov.

Osvojene ruske poljske utrdbe na cesti v osvobojeni Jaroslav. Na utrdbah izgubljeno rusko orožje.

izvršili Italijani ponoči 30. junija. Tokrat je zavrnil sovražnika moravsko-češki bataljon. Glavna sila Italijanov stoji sedaj na nepremagljivih pozicijah kolovratskega hrbta. Naša artiljerija jim tam ne more do živega, pa tudi oni se od tam ne morejo vreči na naše pozicije na višini.

Kobarid in Bovec sta še v italijanskih rokah, vendar pa že v dosegu naše artiljerije, kakor vse vasi in ceste ozke Soške doline. Sovražnik in prijatelj priznata nam vsem po možnosti. Prebivalstvo prenočuje v raznih votlinah, gre pa čez dan na svoje delo. Najljutejši boji se odigravajo na krnskih skalah.

Boji za Krn.

Ko se je izjalovila prva tipajoča ofenziva ob Soči, so začeli Lahi avstrijske postojanke artiljerijsko obtipavati. Nad 200 topov je bruhalo ogenj na doberdobsko planoto. 23. 6. je bilo na eno samo mesto oddanih 10 tisoč streliv. Še hujše pa je bilo obstreljevanje dne 24. junija, ki je trajalo od jutra do polnoči in je po intenziteti in porabi municije

že partija turistov za tako goro, tedaj šele se spozna težave, ki jih povzroča preskrba številnejših čet.

Za glavni vpad Italijanov pridejo v poštevec prostor pri Tolminu pešpot in steze v Bohinj in črta Bovec-Mojstrana v zgornjo savsko dolino. Že po vojni napovedi smo šli nazaj na krnsko planoto. Lahi so sledili le obotavljaje in vedno ovirani od obmejnih stražnih čet. Tudi naša artiljerija, ki je splezala na te divje planote, jih je ustavljala. Svoj prvi temeljito pripravljen napad je 4. junija namerila proti vasi Krn in pobočju Slapa in Mrzlega vrha. Pustili smo sovražnika na najbližjo razdaljo in nato otvorili dobro merjen ogenj, ki je pokosil cele vrste. Lahi so se valili v skalne prepade, zamete in globeli in so pustili 500 mrtvih.

Dne 14. junija so napravile močne sovražne čete sunek do Tolmina proti Selu. Posrečilo se jim je udreti v naše postojanke in vzeti baterijo malih 7 cm topov. Ves iz sebe je poveljnik nadporočnik Baumgart-

Iz okolice osvobojenega Przemysla: Nemški vojak skuša uporabiti kmečkega konja v Galiciji za vojaški voz. Kakor je videti, pa kmečki konj vojaške discipline še ne pozna.

Stare utrdbe v Draču v Albaniji, ki so ga sedaj zasedli Srbi.

ner zbral peščico ljudi in se je vrgel na močnejšega sovražnika, kateremu je iztrgal baterijo. Glavni napad pa je veljal Krnu, katerega je 16. junija napadla brigada alpinov. Ogri in domače mejne čete so pozdravile elito laških čet z lavinami skal, ki so sovražnika v celih gruclah valile v smrt v globeli. Naši so dosedaj zavrnil tudi vse nadaljnje poizkuse sovražnika, da bi dobil neomejeno posest Krna in si tako odprl pot v Bohinj. — Laški kralj Viktor Emanuel, ko je videl strašne izgube svojih vojakov pri Plaveh, je jokal.

Iz bojev pri Plaveh.

Dne 13. junija so napadli Italijani našo postojanko pri Plaveh. Boj je trajal neprestano ponoči in podnevi. Napadali so ponoči hujše kakor podnevi. Skočili smo končno iz strelskih jarkov in smo izvedli protinapad. Ob tej priliki je došlo do strašnega borjenja z rokami, a Italijani so zbežali že pri četrtem naskoku. Naše dobro skrite strojne puške so med Italijani, ki so napadali, strašno kosile. Nekega jutra je ležalo pred našimi žičnimi ograjami 1500 mrtvih Italijanov. Kljub svojemu strašnemu napadu ni mogel sovražnik doseči najmanjšega uspeha. V eni sami noči je naše postojanke devetkrat napadel, pa ni mogel naših vrst za korak potisniti nazaj. Vsi ujeti Italijani so bili pijani. Neki ujeti Italijan je pripovedoval, da morajo Italijani zato tako ljuto napadati, ker se nahaja za bojno črto laški kralj. Ker so ležala trupla Italijanov meter visoko pred našimi postojankami, so prišli italijanski zastavonoše, da predlagajo premirje. Tej želji nismo ustregli, a dovolili smo italijanskim vojakom, da so smeli priti pred naše postojanke, da odnesejo mrtvece.

Otok mrtvih pri Zagraju.

Sovražnik je poizkušal vdreti proti Podgori in višje ležečemu Sabotinu. Iskal je srečo pri Zagraju, kjer doberdobska planota doseže Sočo. V noči na 9. junija je začel delati most in v pontonih je spravjal

čez reko alpince in srednjeitalske čete v skupinah po 20 do 30 mož. Naši ognjičarji so hladnega srca pustili, da se je sovražnik zbral za napad na peščenem otoku. Ob petih zjutraj pa so začeli z ognjem na most. Tamkajšnje laške čete so se razkropile in iskale zavetja za bornim grmičevjem in kamenjem. Naši ognjičarji pa so pometali cel otok na široko in na globoko z ognjem. Še jaz sem videl dve vrsti začrnelih mrličev na belem pesku. Naši so krstili otok za „Otok mrtvih“. Ostali Lahi so se hoteli rešiti s plavanjem. Čolne je zadeval naš ogenj. Soča je nosila mnogo mrličev.

Minoli teden.

Boji na Goriškem ob Krnu, Doberdobski planini, ob goriških hribih, pri Volčah in Plaveh do Tržiča so se minuli teden razvili v ljuto in trdovratno bitko, v kateri je bila laška vojska strašno poražena. Glavni laški sunek je bil naperjen na prostor pri Sv. Florjanu, kjer so upali našo fronto najlažje predreti. Če bi se jim to posrečilo, bi bila Gorica izgubljena, pot v Trst odprta, in vsa naša fronta bi se morala umakniti proti kranjski meji. Okoli 160.000 Lahov z neštevilnimi topovi, ki so bruhalo noč in dan, se je zagnalo na naše čete. A naši so jih vrgli nazaj, in Lahi so izgubili okoli 40.000 mrtvih in ranjenih. Tudi na koroškem in tirolskem vojnem ozemlju se boj topov besno nadaljuje. Laški letalci so metali bombe pri Dornbergu-Prvačini in na Trst, a brez znatne škode. Laški topovi obstreljujejo naborjetske in predilske naše utrdbe. Neki naš podmorski čoln je 7. t. m. zjutraj v Severni Adriji torpediral in potopil laško oklopno križarko tipa „Amalfi“. V Italiji vlada zaradi strašnih izgub, ogromnega števila ubitih in ranjencev ter zaradi nesreče na morju silna pobistost. Zdravniška pomoč za ranjence je na Laškem neverjetno zanikarna; ker vlada ponekod tudi lakota, se vrše proti vladi demonstracije. — Položaj na severnih bojiščih je trajno zelo ugoden, ker naše in nemške čete vzdržema napredujejo. V vzhodnji Galiciji so dospale nemške čete Linsengen-

ove armade po dvatedenskih zmagovitih bojih južno Rohatynu do Złote in Gnile Lipe, v odseku Kamionka Strumilowa-Krasno se še vrše boji. Južno Dnjestra stoji naša armada pod poveljstvom Pflanzerja; tu so kranjski, štajerski in koroški polki, ki so doslej hrabro odbili vsak ruski poizkus, prestopiti bukovinsko mejo. Od Krylowa na Bugu do Črnovic stoji nepredirna naša in nemška armada, ki krije operacije 4. in 11. armade proti Holmu in Lublinu, kjer naši kori tudi neprestano počasi napredujejo. Pri Krasniku in Zamošču naši zmagujejo in so predrli rusko fronto na več točkah. Armada nadvojvode Ferdinanda Jožefa je vrgla Ruse pri Krasniku in zasedla okolico Gijelčeva in pa Wyznice. Plen je povsod velikanški. Pri Ljubljini in severno Krasnika so se naše čete pred rusko premočjo zdaj neznačajno umaknile, a bodo še te dni zopet nadaljevale svoje prodiranje. — Tudi z balkanskega bojišča prihajajo vesti o novih bojih. Črnogorci so zasedli Skader,

Srbi pa Drač in Grki točke južne Albanije, dasi Italija ugovarja. Pri Trebinju so imele naše čete 6. in 7. t. m. ljute boje s Črnogorci, ki so se končno umaknili. Naši letalci so v tem boju pomagali. — Na Francoskem in v Flandriji se boji nadaljujejo brez večjih dogodkov. V Arrasu je zgorela katedrala. Angleži so imeli zopet hude izgube. — Boji za Dardanele so vrše dalje na kopnem in na morju. Angleži in Francozi imajo velike izgube, a večjih uspehov ne dosežejo. — Najnovejša je, da poseže baje vkratkem v boj še Portugalska in sicer na strani Francije.

Dobro blago in nizke cene, to je načelo trdke H. Suttner v Ljubljani št. 5. Zato pa se je tudi razvila iz majhnih početkov do današnjega velikega podjetja ter je sedaj na slovenskem jugu največja razpošiljalnica ur, verižic, prstanov, uhanov in sploh zlatnine, srebrnine itd. Oglejte si zalogo ali pa pišite po cenik, ki ga dobite zastonj in poštne prosto.

Najpriljubljenejše ljubljansko zabavišče je „Kino Central“ v deželnem gledališču. V petek 16. julija predstavlja znamenito novost „Potapljač“ in veseloigro „75 in 76“ z Valdemarjem Psilandrom v glavni vlogi. V soboto 17., v nedeljo 18. in ponedeljek 19. julija je na sporedu znamenita velika drama „Boj za obstanek“ in veseloigra „Preljuba vojaška poljska kuhinja“. V torek 19. do 21. julija je na sporedu „Ognjena muha“. Obisk tega najboljšega in najudobnejšega kinematografa je vedno večji. Ta kinematograf ima načelo, da bo od svojega čistega dobička dal vse ljubljanskemu občinstvu, zato naj ljubljansko občinstvo pridno poseča ta kinematograf.

Listnica upravnistva. P. n. naročnike, ki jim je s 1. julijem potekla naročnina, uljudno in nujno prosimo, da jo takoj obnovijo. Naročnina za „Tedenske Slike“ znaša za četrto leto 2.50 K, za pol leta 5 K in za celo leto 10 K. Kdor ne obnovi naročnine, mu s prihodnjo številko ustavimo pošiljanje lista. — Več kot polovica vseh naših bivših naročnikov je vpoklicanih v vojno, in dolžnost je ostalih naročnikov, da ostanjejo listu zvesti in ga razširjajo. Čim več bo naročnikov, tem boljši bo list. — Za par mesecev bodo nastale redne razmere in naš list bo po vojni izhajal zopet v prejšnjem obsegu ter bo priobčeval obilo slik in zanimivega čtiva. Pa tudi sedaj se bomo potrudili, da bo list zanimiv. Ostanite mu torej zvesti in pridobivajte mu še novih naročnikov!

Po vsaki fotografiji
napravimo
umetniško dovršene

POVEČANE SLIKE

v vsaki velikosti.

Povečane slike 42x53 cm stanejo
samo 16 K.

Naročila sprejema upravništvo
TEDENSKIH SLIK v Ljubljani.

Priporočamo sledeče knjige:

Dr. Velimir Deželič: „V službi kalifa“,
zgodovinski roman. Prevel Starogorski.
Broširan izvod 2:50 K, vezan 3:20 K.

Rado Murnik: „Lovske bajke in po-
vesti“. Vezano 2:50 K.

Milan Pugelj: „Mimo ciljev“. Vezano
2:50 K.

Cvetko Golar: „Kmečke povesti“. Ve-
zano 2:50 K.

Poravnajte naročnino!

Obiskujte „Kino Central“ v dežel-
nem gledališču!

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI.
PORODNIŠNICA.
LJUBLJANA, KOMENSKEGA ULICA 4
SEF. ZDRAVNIK: PRIMARIJ DR. FR. DERGANČ

453
PRIPOROČA SE
UMETNA KNJIGOVEZNICA
IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

476 Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji
Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi
se v Kolodvorski ul. 200 ali pa
v trafiki pri cerkvi. V 3 tednih
zrastejo najlepši lasje. Stekl. po
2 in 3 K. Pošilja se tudi po pošti.
Izborno sredstvo za rast las.

Za gotovost se jamči.
Zadostuje steklenica.
Spričevala na razpolago.

Po Najvišjem dovoljenju Njega c. in kr. Apostol. Veličanstva.

31. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija ima 21.146 dobitkov v gotovini v
skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobi- **200.000 kron.**
tek znaša:

Srečkanje se bode vršilo javno na Dunaju dne 15. julija 1915.

== Srečka velja 4 krone. ==

Srečke se dobivajo v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vor-
dere Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolekturah, tobakarnah, pri davka-
rijah, poštah, brzojavah in železniških uradih, v menjalnicah itd.; igralni
načrti za kupce srečk brezplačno. Srečke se dopošljejo poštne prosto.
Od c. kr. glavnega ravnateljstva državne loterije (oddelek za dobrodelne loterije).

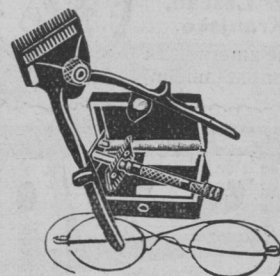

Najboljše

sredstvo zoper uši, ste-
nice in drugi mrčes je

„Morana“

„Morana“ uničuje teme-
ljito stenice in njihovo
zalego. Naroča se pri
M. Škrinjar, Trst, Via
Costaldi 4/l. 200 gra-
mov stane 1 K.
Pri večjih naročilih po-
pust, trgovcem rabat.

K 4:20, št. 5413 K 5:49, št. 5414 K 8, št. 5415 K 12.

Radi velike zaloge se dobi ceneje.

Redka prilika!

Neobhodno potreben
je v vsaki družini stroj
za rezanje las, s ka-
terim se lahko reže
3, 7, 10 mm dolgo;
lepo ponikljan za K 4,
finejši K 4:80, najfi-
nejši K 7:80. - Prvo-
vrstni aparati za briti:
št. 5406 K 1:40, št.
5410 K 2:80, št. 5411

Samo v prvi gorenjski razpošiljalnici
Ivan Savnik
Kranj št. 175 (Gorenjsko).

== Različne trpežne, moderne ==

moške in
ženske
čevlje.

Pišite takoj po na-
novnejše vzorce za
moške in ženske
obleke ter bogato
ilustrovani cenik
zastonj.

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica štev. 3.

Največja slovenska hranilnica!

Denarnega prometa koncem leta 1913 . K 700,000.000.—

Vlog „ 43,500.000.—

Rezervnega zaklada „ 1,330.000.—

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 1/2 %

brez odbitka. Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod
kontrolno c. kr. deželne vlade. 463

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

„SLAVIJA“

VZAJEMNO ZAVAROV. BANKA V PRAGI.

451 REZERVNI FONDI K 65,000.000.—

Izplačane dohodnine in kapitalije K 129,965.804.25.

Ividend se je doslej izplačalo nad K 3,000.000.—

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vsežkozi slov. narodno upravo.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraz-
novrstnejših kombinacijah, pod tako ugodnimi pogoji,
kakor nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno
zavarovanje na doživljenja in smrt z manjšajočimi se
vplačili.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim ško-
dam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in naj-
kulantneje. — Uživa najboljši sloves, koder posluje.

ZAVARUJE TUDI PROTI VLOMU.

Vsa pojasnila daje: „Generalni zastop vzajemne
zavarovalne banke Slavije v Ljubljani“.

DRAGOTIN HRIBAR

457 TISKARNA IN KNJIGOVEZNICA

LJUBLJANA, DUNAJSKA C. 9.

Izvršuje vsakoršna v njeno stroko spadajoča
naročila ukusno in po najzmernejših cenah;
nadalje priporoča svojo zalogo vseh s 1. avgus-
tom 1914 pri sodiščih vpeljanih obrazcev za
civilno-pravno postopanje v slov. in nemškem
jeziku, kakor tudi vse obrazce za obč. urade,
cestne odbore, gg. odvetnike, c. kr. notarje itd.

Sedlarje in črevljarske pomočnike

za usnjata dela sprejme tovarna
Thondorf, pošta Liebenau
pri Gradcu.

Obnovite naročnino takoj!

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1914
s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC

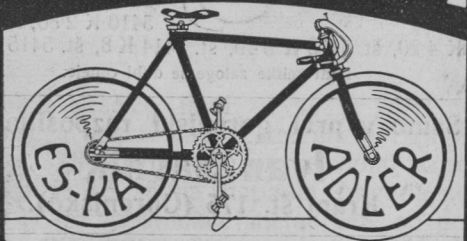
najfinejše vrste, posebno priporočljiv proti kužnim

posebno priporočljiv proti kužnim
bolezni, se dobi
pri Gabrijelu
Eržen, Zapuže
pošta Begunje
pri Lescach,
Kranjsko.

Cene zmerne. Za
pristnost jamčim.

GORČEVA

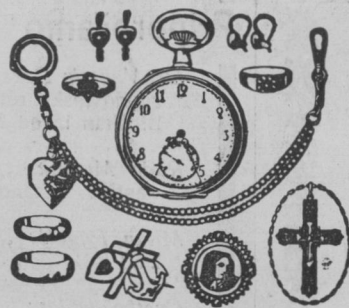

KOLESA PRIZNANO NAJ-
BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TERE:
ZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET
NASPROTI KOLIZEJA. ZAH-
TEVAJTE PRVI SLOV. CENIK
BREZPLAČNO

IKO H. Suttner

Lepa darila

so traja spomin na darovalca, toda le takrat, če izberete reči, ki so trajno uporabne in obdrže vedno svojo lepoto. Bogato ilustrovani cenik svetovne trdnice H. Suttner, v Ljubljani, št. 5 vsebuje več tisoč lepih vedno uporabljivih daril, katerih navajamo tukaj le nekoliko:

Za birmo:

Št. 410	Nikelnasta Roskopf ura	K 4-10
	Nikelnasta verižica	K 1-—
Št. 719	Srebrna rem. ura	K 7-80
	Srebrna verižica	K 2-20
Št. 523	Srebrna Roskopf ura, dvojni pokrov	K 12-80
Št. 865	Srebrna oklopna verižica 30 gramov težka	K 4-40

Za poroko:

Št. 2509	12 kom. srebrnega dessert orodja v etuiju	K 19-—
Št. 478	Namizni nastavek, 47 cm visok	K 33-50
Št. 1315	Salonska ura, zelo lepa, udarja pol in eno uro	K 12-50
Št. 2296	Servis za liker, srebrn zelo lep, 25 cm visok	K 37-—

Za krst:

Št. 1202 1/2	trideln. orodje v etuiju	K 9-70
Št. 1202	Pravo srebrno orodje v etuiju	K 15-—
Št. 49	Srebrno pozlačeni obsek za krst	K 5-60
Št. 563	Srebrna zavratna verižica	K 2-—
	14 karat. zlata	K 16-80

Za god:

Št. 2294	Pravi srebrni servijetni obroček masiven	K 6-75
Št. 189	14 karat. zlat prstan z lepim kamnom	K 7-80
Št. 189	Novo zlato, prstan z lepim kamnom	K 3-80
Št. 470	Double zlati obsek, srček	K 1-20

Za gospode:

Št. 788	Srebrna tula ura, dvojni pokrov	K 19-80
Št. 859	14 karat. zlata verižica, zelo fino izdelana	K 32-—
Št. 793	14 karat. zlata ura, fino kolesje	K 44-—
Št. 795	14 karat. zlata ura, dvojni pokrov	K 65-—

Za dame:

Št. 562	Zavratna verižica, srebrna	K 1-80
	14 kar. zlato	K 13-50
Št. 886	150 cm dolga 14 karat. zlata damska verižica	K 58-—
Št. 804	Srebrna damen ura, 6 kamnov	K 9-50
Št. 1548	Srebrna tula raztezna zapetnica z uro	K 25-—

Velika izbira raznovrstnih daril v bogato ilustrovanem ceniku, katerega zahtevajte zastonj in poštne prosto.

Razpošilja se po povzetju ali pa če se denar v naprej pošlje. — Neugajajoče stvari zamenjam ali pa pošljem denar nazaj. — Bogato ilustrovani cenik zahtevajte zastonj od svetovne razpošiljalnice

Lastna
tovarna
ur
v Švici.

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5.

Tvrdka nima nobene podružnice.

Največja specialna trgovina za dobre ure.

Lastna
znamka
„IKO“
svetovno-
znana.

J. KETTE

specijalna modna in športna
priporočila:

LJUBLJANA

Franca Jožefa cesta števil. 3.

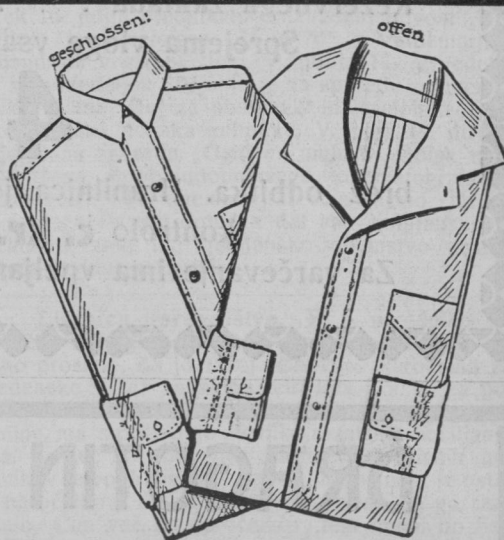
trgovina za gospode in dečke

klobuke
slamnike
čepice
kravate
žepne robce
nogavice

srajce
spodnje hlače
naramnice
palice
dežnike
i. t. d.

Za vojake:

nepremočljive dežne plašče, spalne vreče,
nahrbtnike in vso drugo opremo.

Naročnina za list »Tedenske Slike«; za Avstro-Ogrsko: 1/4 leta K 2-50, 1/2 leta K 5-— celo leto K 10-—; za Nemčijo: 1/4 leta K 3-50, 1/2 leta K 7-— celo leto K 14-—; za ostalo inozemstvo, celo leto fr. 16-80. Za Ameriko letno 3-25 dolarjev. Naročnina za dijake in vojake celoletno 8 kron. Posamezne števil. 20 vin. Uredništvo in upravnništvo: Franciščanska ulica št. 10, I. nadstropje.